

РЕШЕНИЕ

РД 04 – 0018 /15.02.2021 г.

На основание чл. 81, ал. 1, чл. 93, ал. 1 и чл. 97, ал. 1 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Наредбата за условията и реда за кандидатстване, подбор и утвърждаване на приемни семейства и настаняване на деца в тях (НУРКПУПСНДТ-Наредба), въз основа на подадена жалба от Ф. Дж. М., с адрес: област С.-гр., гр. С., ж.к. С. Т., бл., вх., ет., ап..., постъпила в Централно управление на Агенция за социално подпомагане и регистрирана с входящ номер 94Ф-00-0004/25.01.2021 г.,

РЕШИХ:

ОТМЕНЯМ

Заповед № 22-РДПС-0026/14.12.2020г. на директора на Регионална дирекция социално подпомагане – С.-гр. за отказ от вписването на Фр. Дж. М., в регистъра по чл. 31, ал. 3, от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.), воден от РДСП-С.-гр., по подадена жалба с вх. № 94Ф-00-0004 от 25.01.2021 г., като взех предвид и съобразявайки правната аргументация застъпена по-долу в изложението настоящото решение по процесния казус и при следните:

Мотиви:

Производството е образувано по визираната жалба против Заповед № 04-РДПС-0026/14.12.2020г. на директора на РДСП – С.-гр.

Подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от АПК, същата се явява процесуално допустима. Жалбата съдържа всички изискуеми нормативни реквизити, съгласно изискванията на чл. 85 и 86 от АПК и се явява редовна.

Подателят на жалбата има доказан и безспорен правен интерес от оспорването на атакувания ИАА и разполага с активна процесуална правна легитимация, № 04-РДПС-0026/14.12.2020г. и рефлектира неблагоприятно в нейната правна сфера.

Оспорването на жалбоподателката е срещу годен и подлежащ на обжалване административен акт.

Предвид това, жалбата се явява, допустима и валидна и като такава следва да бъде разгледана от по-горестоящия административен орган, на който е подчинен органа издал оспорвания административен акт, на основание и по реда за оспорване на ИАА нормативно регламентиран в глава шеста от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В атакуваната с жалбата № 22-РДПС-0026/14.12.2020г. Предвид разгледания писмен доклад от 20.11.2020г., изготвен от ОЕПГ- С.-гр., във връзка с оценяване на кандидата за приемно семейство, е видно, че в частта на направените изводи (т. 12 от Социалния доклад), е установено, че кандидатът е достатъчно мотивиран, осъзнава същността на приемната грижа, изразява готовност за сътрудничество с различни институции, които работят по закрила на детето в процеса на приемно родителстване, а също така е в състояние да осигури сигурна и физически безопасна среда, подходяща дисциплина за приемните деца, грижа и безопасно за децата справяне с трудно поведение на децата, приети за отглеждане.

Установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи.

Настаняването в приемно семейство е една от мерките за закрила на детето, предвидена в чл.4 ал.1 т.4 от ЗЗдет. Според чл.31 ал.2 от ЗЗдет., утвърждаването на кандидатите за приемно семейство се извършва от Комисията по приемна грижа, която се създава към РДСП, а според ал. 6 условията и редът за кандидатстване, подбор и утвърждаване на приемни семейства и настаняване на деца в тях, както и съставът, организацията и функциите на Комисията по приемна грижа се определя с Наредба за условията и реда за кандидатстване, подбор и утвърждаване на приемни семейства и настаняването на деца в тях.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 13 ал. 1 от Наредбата, а именно Директорът на РДСП-С.-гр., в предвидената по закон писмена форма и съдържа всички реквизити, съобразно чл. 59 ал. 2 от АПК, включително фактическо и правно основание.

При издаване на заповедта са спазени и административно-производствените правила, регламентираны в процедура по оценяване на кандидатите за приемни семейства по Наредбата. На основание чл. 11 ал. 1 от Наредбата е изготвен социален доклад за оценка на кандидатите за приемно семейство. Този доклад е с препоръчителен за Комисията по приемна грижа характер. В изпълнение на вменените със ЗЗдет. и Наредбата задължения, Комисията по приемна грижа е изразила становище, че кандидатът за приемно семейство г-жа М. е неподходяща, което е обективизирано в точка трета от приложения по преписката Протокол № 5 от 04. 12. 2020 г. Така цялата преписка, ведно със становището на Комисията по приемна грижа, са предадени на Директора на РДСП-С.-гр. за издаване на заповед.

Обжалваната Заповед е необоснована и противоречи на материалния закон.

На първо място следва да се посочи, че след така изразената воля на Комисията по приемна грижа, единствената възможност за административния орган, който действа в

1051 София, ул. Триадница № 2, тел. 02/9350550, факс 02/9861198

ok@asp.government.bg

условията на обвързана компетентност, е издаването на административен акт, с който да постанови отказ за утвърждаване като приемно семейство на г-жа Фр. М. Този извод следва по аргумент от нормата на чл.31 ал.2 от ЗЗдет. и чл.4, ал.2, чл.5а, ал.3, т.3, чл.8, ал.4 и ал.5 и чл.13 ал.1 от НУРКПУПСНДТ.

На следващо място, в решението на Комисията по приемна грижа, съответно – в обжалваната заповед на директора на РДСП-С.-гр. се съдържат правни основания за отказ за утвърждаване на кандидата за приемен родител и съответно – за отказ от вписването му в Регистрите за приемни семейства към РДСП-С.-гр., които не отговарят на посочените фактически основания, изведени като рискови фактори. В хода на административното производство, органът издал заповедта, не е взел предвид всички релевантни факти и обстоятелства от значение за утвърждаване или отказ за утвърждаване на кандидата като приемен родител и не ги е разгледал в тяхната съвкупност. Така например в оспорваната заповед няма посочено нито едно обстоятелство в подкрепа на констатациите, че кандидатът за приемен родител не отговаря на условията на чл.15, т.2 (мотивацията на кандидатите, противоречи на интереса на детето) и на чл. 15, т.5 от Наредбата (съществуват други причини, които биха навредили на психическото, физическото или социалното развитие на детето).

Единственото обстоятелство, в подкрепа на което са посочени факти е, че г-жа М. не поддържа връзки с близки и приятели и трудно би намерила достатъчно време за детето – чл.15, т.3 от Наредбата. В подкрепа на този извод е посочено, че г-жа М. няма разгърната подкрепяща среда, която да осигури нужната подкрепа на приемните деца и че поради грижите за собственото си дете, която отглежда сама, трудно би намерила време за посрещане на нуждите на приемните деца, за които желае да се грижи.

Необоснован остава също така изводът в обжалваната заповед, че по отношение на кандидата за приемно семейство е налице основанието по чл.15, т.5 от Наредбата – наличие на други причини, които биха навредили на психическото, физическото или социалното развитие на детето. Не е посочено кое в изградената от г-жа М. семейна среда или кой фактор в нейното поведение може да навреди на приети за отглеждане деца. От събраните по преписката доказателства може да се изведе, че г-жа М. поддържа стабилна семейна среда, натрупала е умения за отглеждане и полагане на грижи за деца, в това число благодарение на опита си като детегледач, считано от 2015г., притежава комуникативни, социални и психологически умения, които ще ѝ позволят да изпълнява качествено функцията на приемно семейство, да защитава правата и интересите на настанените при нея деца и да им оказва подкрепа. Изведеното като рисков фактор заболяване от лека форма на диабет по никакъв начин не застрашава настанените за отглеждане деца, доколкото заболяването не е съпроводено с кризи или други състояния, които да попречат кандидатът да полага грижи за настанените при нея деца. В оспорената заповед е посочен като рисков фактор, които ще попречи на г-жа М. да изпълнява функциите си на приемен родител и отглеждането на собствено дете на 5 години, което отглежда сама. Вземайки предвид, че кандидатът за приемен родител е осъществявала

почасови грижи за деца като детегледач, и то във възраст, когато детето ѝ е било много по-малко – ненавършило едногодишна възраст, съответно се е нуждаело от много повече грижи и внимание, отколкото дете на по-голяма възраст, показва умения от нейна страна да се грижи за повече от едно дете, да разпределя вниманието си, предполага опълнително обосноваване на извода на административно-решаващия орган.

Посоченият като рисков фактор в обжалваната заповед и решението на КПГ към РДСП-С.-гр. – невъзможност на приемния родител да използва подкрепяща среда на близки и роднини в случай на нужда – е също така и единственият рисков фактор, описан в социалния доклад за оценка на кандидата, изготвен от ОЕПГ-С.-гр.. От данните по преписката се установява, че г-жа М. живее и отглежда детето си сама. В същото време обаче както пред социалния работник от ОЕПГ-С.-гр. (към точка 2 на стр.3 от социалния доклад от 20.11.2020г.), така и в жалбата си срещу заповедта, г-жа М. посочва, че е в добри отношения с бащата на детето си и може да се ползва от неговата подкрепа при необходимост, като бащата живее наблизко и подкрепя семейството в случай на нужда. Също така в жалбата си и в разговорите си със социалния работник (към точка 7 – на стр. 7 от социалния доклад от 20.11.2020г.) г-жа М. посочва, че има приятели и съседи, на чиято помощ би могла да разчита, а също и изразена от нейна страна готовност да получава съдействие, помощ и консултации при нужда от социален работник.

Следва да се акцентира, че оспорваната заповед, не съдържа изложени и конкретни обстоятелства и факти, на основание които административният орган, издал процесния ИАА, е формирал своето властническо волеизявление, а именно: административният орган не е посочил основание нито налична предпоставка по отношение на твърдените заключения, че кандидатът за приемен родител не осъзнава целта и същността на приемната грижа.

В чл. 15 от Наредбата, изчерпателно са посочени конкретните хипотези, при наличие на които, следва да се даде становище в социалния доклад, че кандидатите не трябва да бъдат утвърдени и вписани в регистъра по чл. 31, ал. 3 от ЗЗДет. Посочените в цитираната разпоредба хипотези не се обосновават, аргументират и доказват от обстоятелствата и фактите, съдържащи се в административната преписка. Всичко това навежда доводи за неправилност на ИАА, поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

Видно от събраните по административната преписка писмени документи, безспорно се установява, че е налице нарушение на изискванията за законосъобразност, а именно – несъответствие на посочените материално правни предпоставки с посочените в заповедта нормативните основания за отказ за вписване на кандидата в регистрите на приемни семейства. В този смисъл, липсват мотиви и обосновки относно кои качества липсват при кандидата или какви причини съществуват в семейната му среда, за да се създава опасност за психическото, физическото и нравственото развитие на отглежданите в приема грижа деца. Не е конкретизирано и какви опасности конкретно се създават за децата, настанени в приемно семейство при кандидата и от какви фактори са обусловени тези потенциални

опасности. Представените изводи на решаващия орган не следват логически от изведените фактически обстоятелства, което от своя страна обуславя порок на обжалваната заповед под формата на необоснованост. Това е задължителна нормативна предпоставка, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като нейната липса е порок, който не подлежи на саниране.

При разглеждане на преписката се установи, че част от констатациите и фактическите основания за издаване на обжалвания акт противоречат на съдържащите се в преписката доказателства и факти.

Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. когато не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат.

Горестоящият административен орган счита, че оспореният административен акт не страда от пороци, които да водят до неговата нищожност, но приема, че същият е незаконосъобразен, неправилен и необоснован.

От гореизложеното следва, че оспореният административен акт е издаден при съществени нарушения на административно производствените правила и следва да бъде отменен и на това основание, дори без да е необходимо да се изследва неговата законосъобразност по същество, спрямо материалните разпоредби на закона, а преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне, при което да има предвид даденото по-горе тълкуване по прилагане на закона.

На основание изложеното, горестоящият административен орган намира, че жалбата е основателна и като такава следва да се уважи, а преписката да се върне на административния орган за преразглеждане и ново произнасяне при съобразяване на дадените указания на основание чл. 97, ал. 2 АПК.

Предвид така изложеното отменям Заповед № 22-РДПС-0026/14.12.2020г. на директора на РДСП-С. гр. и връщам преписката за ново произнасяне на административно-решаващия орган, при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

На основание чл. 98, ал. 2, изр. второ от АПК, решението подлежи на обжалване по реда на АПК по съдебен ред пред Административен съд - С. гр. в 14 - дневен срок от съобщаването му на заинтересованите страни.

РУМЯНА ПЕТКОВА

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР /П/

